

bestaar af flere Kommuner, har jeg ikke fundet Anledning til at stille noget Ændringsforslag eller gjøre de Indsigelser gjældende, som jeg ved forrige Behandling fremsatte imod dette enkelte Punkt i Lovforslaget. Jeg skal imidlertid takke det ærede Udvalg, fordi det i Betænkningen i alt Væsentligt har støttet de Betragtninger, som jeg da fremsøgte, og om jeg end havde ventet, at det ærede Medlem for Færøerne (Müller), som har udgjort en Minoritet i Lagthinget og ikke sluttet sig til Lagthingets Indstilling, vilde have fremsøgt en fra de øvrige af Udvalgets Medlemmer afvigende Mening, skal jeg fuldtud respektere, at dette ikke er sket, da jeg meget vel forstaaer, at den Mening, han ikke har kunnet sætte igjennem i Lagthinget, vil han nødvendig benytte sin Indflydelse her i Thinget til at gennemføre, ligesom: maaske ogsaa det Hensyn har gjort sig gjældende saavel hos det ærede Medlem som hos den ærede Minister, at det er ønskeligt at støtte Lagthingets Selvstyrelse eller Selvbestemmelse med Hensyn til dette for Færøerne gjældende Forhold. Men dermed vil jeg dog ingenlunde sige, at jeg paa nogen Maade fraviger min ved forrige Behandling fremsatte Mening i noget som helst Punkt. Jeg anser det i Principet for fuldstændig urigtigt, at, medens det er Amtsrepartitionsfondens Niemed at udrede de almindelige Administrationsudgifter og derigjennem at udjevne den Ulighed i Byrderne, som Administrationen kan medføre paa det enkelte Sted forholdsvis i Sammenligning med et andet, fraviger man nu denne Regel og gaar over til at lade hver enkelt Del bære sine Udgifter til dette almindelige Administrationsanliggende. Foruden at være principmæssig urigtigt forekommer det mig heller ikke bifaldsvoerdigt af praktiske Hensyn, at man vil gaa over til denne Regel, thi jeg er overbevist om, at den Sparfommelighe, som man søger at opnaa derved, at hvert Syssel bærer sine Sysselmænds Skydsudgifter, ingenlunde vil opnaas derved. Jeg er nemlig overbevist om, at den Revision af disse Udgifter, der nu foregaar ved Amtet, vil være meget strengere, naar den har hele Amtets Interesse til Formaal, end naar disse Udgifter skulle udredes af hvert enkelt Syssel. Men selv om man nu derigjennem bragte Udgifterne ned, selv om man bragte det dertil, at man gjorde det vanskeligt for Sysselmændene at faae det Skyds, som de efter de paagjældende Forhold fandt nyttigt og nødvendigt, at man i Reglen forlangte, at Sysselmændene skulle nøies med fire Aarers istedfor otte Aarers Baade, saa vilde det let kunne have tilfølgende, at Sysselmændene vilde betænke sig paa under saadanne indskrænkende Bestemmelser at foretage de Reiser, som deres Embedsstilling iøvrigt udfører. Endelig anser jeg det for ubilligt at gjøre dette Princip gjældende, fordi Naturforholdenes Beskaffenhed i de enkelte Sysseler er saa forskjellig, at netop i det Syssel,

hvor der er den mindst talrige Befolkning, og hvor der er den mindste Evne til at udrede Skydsudgifterne, ville disse Udgifter være de største. Jeg tænker derved nærmest paa Nordørs Syssel, som bestaar af 6 Der med stride Fjorde inellem. Disse Der have tilsammen en Befolkning af, hvis jeg ikke tager feil, 11—1,200 Mennesker, og have altsaa en langt mindre talrig Befolkning og en langt mindre Evne til at udrede Skydsudgifterne end f. Ex. Østerøen, som jo har dobbelt saa talrig en Befolkning, og Strømsø, Østerøens Syssel bestaar jo kun af een D, hvor der altsaa ikke kan være nogen særdeles stor Krang til disse Udgifter. Der vil Sysselmanen uden Baadskyds kunne se sig om i selve Syssellet. Det Samme er jo Tilfældet med Sudersø Syssel. Altsaa netop der, hvor Udgifterne til Skydsen efter de naturlige Forhold ville være størst, vil der være mindst Evne til at udrede disse Udgifter. Naar det nu maa erkjendes, at Sysselmændenes Skydsudgifter ere almindelige Administrationsudgifter, som bør udredes af Amtsrepartitionsfonden ifølge det Niemed, hvori denne er dannet, saa forekommer det mig at være ubilligt og, om jeg maa bruge det Udtryk, af en noget egoistisk Karakter, naar Lagthingets Flertal, som er fra de Der, der have bedst Evne, og hvor Udgifterne til Skyds ere noget mindre, forlanger disse Udgifter oversørte paa de enkelte Sysseler. Imidlertid skal jeg naturligvis ikke forfølge denne Sag videre. Jeg har kun her angivet de Grunde, hvorfor jeg ikke er istand til at slutte mig til det meget ærede Udvalgs Indstilling med Hensyn til dette Lovforslag.

Müller: I Anledning af den Udtalelse som kom fra den ærede 1ste Landsthingsmand for 10de Kreds (Jessen), skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg meget rigtigt hørte til det Mindretal i Lagthinget, som fraraadede at gjøre Forandring i Skydsloven af 1865, af den Grund, at jeg ikke troede, at den Hensigt, man mente at kunne opnaa, nemlig Besparelse i Skydsudgifterne, vilde opnaas, i alt Fald ikke i en væsentlig Grad, og ligeledes fordi jeg troede, at Regnskabsførelsen for Skydsvæsenet vilde blive mere vanskelig og indviklet, end den hidtil har været, da Skydsstufferne neppe paa de Regninger, de skulle indgive, ville holde de almindelige og de særlige Udgifter fra hinanden, og endelig fordi jeg var af den Mening, som vistnok er rigtig, at den Udjevning af Skydsbyrden over hele Landet, som Loven af 1865 havde indført, vilde blive opgivet ved den foreslaaede Forandring, og at navnlig et af Systemerne, nemlig Nordørs, vilde komme til at bære forholdsvis en større Udgift til Skydsvæsenet end de andre Sysseler. Men efter at den høitæredede Minister har fremsat Lovforslaget efter Indstilling fra Lagthinget og efter Anbefaling af Amtmanden for Færøerne, finder